

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. MAYER OSZKÁR.

IV. Évfolyam.

Ujvidék, 1913. augusztus 10. vasárnap

56. szám.

A közhangulat és a politika.

Az időközi választásokból az ország közhangulatára következtetést vonni lehet ugyan, de hogy mindig fedik-e ezek az eredmények az egész ország közhangulatát, az már legalább is nagyon kérdéses, sőt majdnem azt lehetne állítani, hogy a közhangulat, mintha megszünt volna különösebb érdeklődéssel viseltetni a politikai élet változatai iránt.

Ugyan ki beszél a választóközönség körében csak egy szót is a függetlenségi pártok fuziójáról, s ugyan ki törődik azzal, hogy Andrásynak miként sikerül a dissidens 67-es pártot program nélkül összetoboroznia, — kiki a kenyere után néz, hisz nyár van és ez nálunk a legnagyobb dologidőt jelenti.

Ugyan ki beszél a választóközönség körében csak egy szót is a függetlenségi pártok fuziójáról, s ugyan ki törődik azzal, hogy Andrásynak miként sikerül a dissidens 67-es pártot program nélkül összetoboroznia, — kiki a kenyere után néz, hisz nyár van és ez nálunk a legnagyobb dologidőt jelenti.

Az ország azonban nemesak most, hanem már hónapok óta egész közömbösen viselkedik minden ellenzéki agitációval szemben, a nemzet már meguntta ezeket az uraknak apró, jól ismert játékeit, mert látja, hogy ők valamennyien csak egyéni, személyes érdekeket szolgálnak, hogy érvényesülést, hatalmat hajszolnak és nem a nemzet szükségleteihez, hanem a maguk érdekeihez idomítják át taktikájukat. Ma már sokkal nagyobb a politikai érettség a nemzetben, mintsem a tiszta jelszó-politikával hódítani lehetne, a fuzió, a blokk komédiákkal az ország már jólakott, pozitív alkotásokra, bé-

kére, nyugalomra, a nemzeti erő gyűjtésére és gyarapítására vágyódik a nemzet, melyet most már többé hazafias deklamációkkal, puffogó, nagyhangú frázisokkal felültetni nem lehet. Nyugalmat, rendet akar mindenki, hogy dolgozhasson és békében kereshesse meg a kenyerét, s miután azt látja, hogy az új ellenzéki alakulatok nem törődnek az ország érzelmeivel és kívánságaival, ő sem törődik az ellenzéki alakulatokkal, hanem megy a maga dolga után és teljesen közönyös az ellenzéki politika és az ellenzéki politikusok iránt; a nemzet tudja mérlegelni, hogy ezen új alakulások sem szolgálhatnak más célt, mint új köntösben felidézni a régi harcokat, újból megzavarni törekedni az alkotmányosság rendjét és újból gátat, gáncsot akarni vetni a nemzet öntudatos fejlődésének és haladásának.

Csak természetesen, hogy ez a politika egészen hidegen hagyja a nemzetet, úgy hogy a közhangulat épenséggel mitsem törődik ezekkel az új alakulatokkal.

A közhangulat épenséggel közönyös az iránt is, hogy az ellenzéket a fuzió erősítette, de kérdezi, mit használt az országnak az ellenzék távolmaradása a parlamentből, s mit ártott neki, hogy csak a munkapárt gyártotta a törvények egész tömegét. S a mérlegbe kellene

állítani mindazokat a tételeket, melyek a nemzet veszteségszámláját terhelik: a bizalom megrendülését a parlament intézménye iránt, a csalókjást, melyet a pártok nagyhangú jelszavai és ígérétei váltottak ki, s a gazdasági megrázkódtatásokat, amelyeket a belpolitikai harcok nagyban fokoztak.

Mindezeket a nemzet nem feledte el, s nem is feledheti el, bármily jelszó, program, vagy céj alatti is történjék és történtek az új alakulások, a jelszó politikának, úgy látszik, egyszer s mindenkorra beakonyodott, a multak tapasztalatai már meggyőzték a nemzetet arról, hogy mennyit ér a jelszó-politika.

A közvéleménnyel a multak emlékeit feledtetni nem tudják, bármilyen jelige alatt egyesüljenek is; a közvélemény még mindig nem feledte el azt az időt, amikor ők voltak kormányon. Hol van a paktum? Hol a kiegyezés? A kijátszott önálló vámterület? Az elárult nemzeti bank? Az üveggyöngyökért elaludott kész előnyök? Hol van a kvótaemelés? Hol a nemzeti követelek kikapcsolása? Hol a deficitesek gazdálkodás, a képviselői kinevezések rendszere, a párthasználatra behozott klotür? Hol vannak a koalíciós panamak? A negyvenmillió szénügylet?

Ezzel szemben hiábavaló erőlködés az alkotmányos rend helyreállítása és a kormányzati morál jelszava alatt megindult új pártalakítás, mely voltaképpen a réginek új és nem is épen javított kiadása?

A nyaralóban.

Jókuthy Péter szenvedélyes nyaraló volt, hétköznap hivatalnok volt, igen pedáns ember, aki nem mulasztott volna hivatalában egy percet sem. Gondosan és pontosan végezte munkáját arra törekedvén, hogy hivatali feljebbvalóinak meglepetését kiérdemlje.

A vasárnap azonban az övé volt teljesen, amugy igen takarékos ember volt, családjával igen szerényen élt és bizony nem vágyott sem Kugler sütemenyekre, de a Lítke sem nagyon ingerelte. Mértékletes ember volt és takarékosága csupán csak arra szól, hogy a vasárnapot, meg a nyári hónapokat kellemesen töltsse el. Hétköznap képes volt a jó Jókuthy órán felül is dolgozni, csak hogy vasárnapja szabad legyen.

Lázás sietséggel dolgozott Peti barátunk, íróasztalánál görnyedve szombat este. Kitűnő turista volt ő, a sportot is igen kedvelte, a football matschek alkalmával igen sokszor buzgó szemlélő volt és a goalokat mohó figyelemmel leste. Fiatalabb éveiben ő is jól tudott footballozni, sőt a goalrugók közt sem játszott megvetendő szerepet.

Szombatonként a különben nyugodt Jókuthy feltűnően nyugtalan volt, nem is csoda, ő kirándulni vágyott vasárnap és nem indokolatlan

tűrelmetlenséggel leste az időjárást. Hivatalának ablakába szombatonként beleillesztette a barometert és onnan figyelte meg időszakonként a mutatók állását. Nyugodtan ült le íróasztalához és tanulmányozta a poros aktákat és jó relátumokat hozott, ha az időjárás kedvezőnek ígérkezett és a barometer állandóan megmaradt helyén, vagy emelkedett, de drákói szigorra is hajlandó lett volna abban az esetben, ha a barometer lefelé sülyedt. Ilyenkor vége volt a vasárnapnak és a Hűvösvölgy, Dobogókő, Naszály nem láthatta meg kedvenc kirándulóját, aki még a szép téli vasárnapokat is felhasználta, csak hogy kirándulhasson.

Elvégre minden embernek megvan a maga szórakozása, az egyik boldog, ha otthon ülhet és ilyenkor elmerül a gondolataiba, a másik szívesen néz ki unalmas vasárnapidélutánokon az ablakon, a harmadik pedig a kirándulásban találja meg szíve-lelke vagját.

Mulnak az idők. Jókuthy szorgalmas ember volt és így csak igen természetesen, hogy a felsőbbség megjutalmazta szorgalmát. Hivatalfőnök lett, aki azonban ezután is pontosan látta el teendőit és hivatalársainak jólkü atyja volt. Takarékosága révén csinos kis vagyonkára tett szert és így a nyári hónapokban egész családjával nagyobb utakat tehetett. Nem volt idővel a szép hazának zege-zuga, amelyet Jókuthy nem keresett volna fel, örült, ha a nyár itt volt és ő hathetes szabadságát kivette, de a vasárnapi kirándulások sem ma-

radtak el, a „Vesta“ kapitánya és személyzete épúgy ismerte az Esztergom felé iparkodó Jókuthy családot, mint a „Visegrad“ hajó, amely meg Szentendre és környékére röpitette a hétköznapi munka után nyugalomra vágyakozó hivatalfőnököt. De mindegy volt neki, akár marcheggi, akár gödöllői, akár zimonyi vonal, akár ráckevei, akár kispesti vicinális, Jókuthyéknek kirándulni kellett.

Elértünk az Urnak 1913. esztendejébe. Az év már kedvezőtlen auspiciumokkal indult és bizony nagyon, de nagyon sokan vannak, akik a végét várják. Lent a Balkánon ropogtak az ágyuk, jött a testvérharc, ráadásul pedig alig volt még szép időnk. Eljött a jó öreg Medárd is, nem mutatott derűs képet, nem mutatott derék képet, talán haragudott az emberekre, látván, hogy az önzetlen munka nem veszi el jutalmát. Valamint az okorban vízözönnel büntették az embereket, úgy most is esőzések teszik tönkre a szorgalmas kezek gondos munkáját. Hozzá még a pénzsoványság, utig elég okunk van kivánni, hogy 1913. hadd muljék el és jöjjön egy jobb, egy rózsásabb 1914-es év.

Jókuthy hivatalfőnök azonban már májusban kimondotta, hogy Borszéken nyaral, neki kedve volt a kies erdélyi fürdőbe menni és ebből nem tagított.

Medárd napját sűrű esőzések követték, különösen július első napjai voltak olyannyira esősek. Jókuthy azonban július 1-én kivette

Vajjon nyereség e a fuzió? És ha nyereség, hát kinek? Az országnak? Nyereség az országnak, ha a törvényhozók harmadrésze kimondja, hogy nekik elvek többé nem kellene? Nyereség a nemzetnek, ha megint és ezuttal még keservebben esalagkodik azokban, akikben megbizott? De még magának az ellenzéknek se nyereség, hogy ebben a fuzióban, de még inkább az Andrássy-féle paktálásban újra bebizonyította, hogy csak az éhség, csak a hatalomvágy bajtja és hogy a koncepció minden aposztáziára, minden hitelhagyásra, a közérdeknek minden kijátszására kész. Nyereségszámlán ezt a tényt is csak a munkapárt könyvelhetné el, — ha az is mérlegkészítéssel foglalkoznék.

A közhangulat tehát, amennyiben még a politika iránt érdeklődést mutat, a munkapárt iránt viseltetik érdeklődéssel, mert tudja, hogy ez a párt nem ér rá országdolgaiban kalmárkodni, kicsinyes pártérdekeken rágódni, homokban játszózni. A munkapártnak örkönie kell az ország külső és belső érdekei felett. A munkapárt ezt a nemzeti hivatását tölti be addig, míg a koalíció új feltámadásra készülődik. Az igazi mérleget pedig majd felállítja a nemzet, mely egyedüli és kizárólagos kifejezője és képviselője a közhangulatnak a politikában.

A csajkáskerület és a magyar polg. törvénykönyv.

Majdnem négy évtizede húzódik a magyar polgári törvénykönyv előkészítésének munkálata, melyet a szabadelvű korszak kezdeményezett, a koalíció azonban egy lépéssel sem vitt előre; s amelyet a munkapárt fog tető alá hozni.

Eltekintve hazánk általános jogviszonyaitól, bennünket ujvidékieket ez a korszakalkotó munka fokozódottabb mértékben érdekelt, mert kir. törvényszékünk hatáskörébe tartozik a titeli csajkáskerület, ahol még mindig az osztrák polgári törvénykönyv van hatályban, úgy, hogy elég gyakran megesisik az a jogi képtelenség, hogy egy és ugyanazon ország, sőt ugyanazon vármegye lakosai között peres

szabadságát és ellátva magát és családját minden szükségessé, felült a nyugati pályaudvaron az esti erdélyi gyorsvonatra azzal a reménnyel, hogy ime „se bene gesta“, most már mehet nyugodtan.

Kiindult a gyors, Jókuthy álomba merül, alig hal egy-egy állomást, az erdélyi gyors elhalad a Cegled környéki falvak mellett és ime könyörtelenül erednek meg az egek csatornái, bár ezt Jókuthy nem hallja. Ülve és igen jól alszik a Pullmann kocsiában, amelyet irgalmatlanul csapkod az eső. Abony állomáson kissé megigazítja a fejpárnáját, amelyet feje alá helyezett s mint aki jól végezte dolgát, semmit sem hall az állomásokról, azt se tudja, elhaladtak-e Szolnok mellett, de Püspök-ladányról se tud semmit.

Ugy Nagyvárad mellett megcirogatja kezét a kalauz, kérdezvén őt, „Messe méltóztatik Nagyságos Ur“. Jókuthy, mintha legyek bántanak, saját kezére üt, de a kalauz sem vette tréfára a dolgot, udvariasan bár, de kellő nyomatékkal megismételte kérdését. Jókuthy felugrik és sajnálattal kell konstatálnia, hogy bizony Aranyosgyéresen tul nem nem mehet, mivel a harasztosi hidat megrognálta az ár és így irányt kell változtatnia. Mit volt tennie, családjával együtt kiszállt Nagyváradon, hol bánatában három üveg Kristályvizet fogyasztott el.

Békéscsabán át kellett a jó Jókuthynak utaznia, ahol szintén hosszabb ideig kellett

jogviszonyban különbözökép kénytelen szolgáltatni az igazságot, aszerint, mint a jogviszony helyét tekintve p. o. pirosi, vagy kátyi emberek között tesz igazságot, lévén az első esetben a magyar, az utóbbi esetben az osztrák törvény alkalmazandó.

Más országokban, ahol nem meddő közjogi vitákban pazarolódik el a törvényhozás energiája, ilyen lehetőséget egy évig sem tűrne el a parlament. Nálunk nem kisebb dolognak, mint a polgári törvénykönyv kodifikálásának csak az előmunkálata majdnem négy évtizede óta tart, s most sinesen készen, habár igaz, hogy soha olyan serényen nem dolgoztak rajta, mint jelenleg, s igaz, hogy alapos a kihatás arra, hogy ősszel végre-valahára tető alá is kerül.

Mindenesetre egyike a legsürgősebb törvényhozási feladatoknak, hogy ezen negyven év óta vajdó kérdés végre megoldassék, mert szinte hihetetlenül hangzik, hogy egy emberöltő alatt nem volt lehetséges azt a közszükségletet szolgáló törvényt megalkotni. Gondoljuk el, hogy mit jelent az, hogy egy kérdés negyven év óta vajdózik.

Negyven év! A világ társadalmi s filozófiai forradalmon ment azóta keresztül, új vallások, új királyságok alakultak, a földgömb geographiai térképei megváltoztak, bálványok dőltek le s újak keletkeztek azóta, de a magyar törvénykönyv tervezete nem készülhetett el! Meg kellett érniünk azt is, hogy a boszniai ügyvédi kamara azzal az indoklással kérte az osztrák polgári törvénykönyv hatályának az annektált tartományokra való kiterjesztését, mert — ugymond — a magyaroknak még csak kodifikált törvénykönyvük sincsen.

A magyar polgári törvénykönyv megalkotásának szükségességét tehát a jogbizonytalanság megszüntetésének nagy érdekében kívül felette kívánatosnak tesszik a jogterületek különbözőségei is. Egy állam csak egy egységes jogterületet alkothat. Ezzel szemben azonban mi a helyzet ma? Ott van a különálló horvát jogterület, ahol magyar ügyvéd nem képviselhet semmiféle ügyet, ellenben az osztrák ügyvéd csak úgy otthon van, akárcsak Bécsben volna. De a törvény más Fiumében is, mint Ujvidéken, Erdélyben pedig épen az osztrák polgári törvénykönyv elvei alapján hoz intéletet a bíró. Melyik jogász tud mindezeket eligazodni?

A nemzeti munkapárt, mely az alkotmányos rend helyreállítását és megvalósítását tűzte ki célul, bizonyára örök hálaára kötelezi le a nemzetet és főleg a jogásznemzedéket, ha minél előbb véget vet ezeknek a chaotikus állapotoknak és a bábeli zűrzavar helyébe egy, az egész országra egyaránt érvényes és kötelező hatályú polgári törvénykönyvvel megteremtí a magyar jogegységet.

várnia. Aradon tul a bátor kiránduló önmaga is meghökkent, mert látta a Maros rakoncátlankodását, látta, miként pusztított az ár, tett főnkre annyit sok és szép reményt.

Nolens-volens Brassóban meg kellett hálnia és csak késő estére ért be a család Borszékre.

A nevelőnőkkel együtt alig voltak hatvan a különben jól látogatott fürdőben és bizony Jókuthy negyednapra fogta magát és visszament családostul Budapestre.

Félbeszakította szabadságát és nem gondolt többé kirándulásokra. Nem-e jártak az idén sokan úgy, miként Jókuthy? Ki tudja, de hogy üresek a fürdőhelyek, az bizonyos.

dr. P. S.

A HELYETTES.

Irta: *Alphonse Daudet.*

Az elzászi városka Sainte-Marie kovácsa, mire estére került az idő, nagyon rosszkedvű lett. Málkor, amint kialudt a műhely tüze, rendesen kiült a ház előtt levő padra, hogy pihenje magát. De aznap este sem sőrt nem ivott a legényeivel, sem nem beszélgetett velük, felesége aggodalmasan nézett reá.

Kérdezősködni nem mert, csak három szűszke fiát csititgatta, akik vidáman hancuroztak a terített asztal mellett.

ÉRTESÍTŐK.

V.

Az állami felsőkereskedelmi iskola és a vele kapcsolatos áll. női kereskedelmi szaktanfolyam mult évi értesítőjét 50 oldalnyi terjedelemben *Niedermayer Gyula* igazgató becsátotta közre.

Programmértekezés az értesítőben nincs, legelsősorban a tanári karral ismerkedünk meg. Ez állott az igazgatóból, 5 rendes tanárból, 5 hitoktatóból és 3 óraadóból. Az intézetbe összesen 121 tanuló iratkozott. Már évek óta állandó a panasza, hogy az alsó osztály túlszűfolt, tizennyolc-husz tanulót állandóan el kell utasítani, mivel nincsen elegendő hely. Azelőtt legalább az alsó osztály párhuzamos volt, délvidéki metropolisunkban, hol a kereskedelem ereje annyira lüktet, legalább is szükségesnek mutatkozik az alsó osztálynak párhuzamosítása, mint elengedhetetlen kellék.

A tanév szeptember 5-én vette kezdetét, a tanári testületben annyiban történt változás, hogy Klement Antal Szegredre helyeztetett, míg helyét Dénes Lajos töltötte be, aki Turóc-szentmártonból került Ujvidékre. Zavarólag hatott a tanítás menetére, hogy Klement Antal helyét, jóllehet októberben távozott, csak novemberben töltötték be és akkor is Dénes Lajos 2 hónapra katonai szolgálatra hivatván be, tanszéke üresedésben volt. Az ág. ev. hittanítás Fábry J. Bertalan újonnan megválasztott lelkész kezébe került, míg újonnan szerveztetett az iskolaorvosi állás, mely dr. Gruby Rezső orvosral tölletett be.

A tanulók magaviselete általában megfelelő volt, bár egyes tanulók erőszben kifogásra adtak okot. Az egészségi állapot nem mondható kedvezőnek. Hivatalos látogatást végeztek az intézetben Abray Lajos főigazgatóhelyettes dr. Schock Béla főigazgató. Az ifj. könyvtárt 93 tanuló vette igénybe, a segélyalap pedig 27 tanulóknak adott segélyt. A tanév folyamán jóváhagyást nyert a Deymek alap. Iskolai ünnepélyek voltak a tanévnyitáson és az évzáró ünnepélyen kívül Erzsébet napján, március 15-én és április 11-én. Mint rendkívüli tárgyak a torna, gép- és gyorsírás adtak elő. Az osztályvizsgálatok május 30—31-én, illetve június 19—24-én tartottak.

Érettségi vizsga volt két ízben, szeptember 6—12-ig, illetve június 1—7-én és június 15. 16-án. A szeptemberi vizsgálaton 9 közül megfelelt 5, 4 pedig javító vizsgálatra becsátattott, a júniusi vizsgálaton 25 jelentkező közül jelesen érett 1, jól 6, egyszerűen 17, javító vizsgálatra utasítottat 1.

A beirt tanulóknál közül évközben 15 kimaradt, úgy hogy a tanév végén 105 maradt. Ebből rkath. 32, g kath. 2, gkel. 13, ág. ev.

Az asszony aggodalma egyre nőtt. Ha utóbb rossz hírt kapott volna a regimenttől, vagy pláne beteg volna elsőszülött fiuk...

— Istenem, mi történhetett, — sóhajtott magában, mikor a kovács, mintegy válaszképpen, dühösen felkiáltott:

— Oh, azok a gazemberek! Azok a cudar bitangok!

Megijedt az asszony és félve kérdezte:

— Kire haragszol Lory?

— Hogy kire? Azokra az átkozott fickókra, akik francia katonaruhában ténferregnek reggel óta a városban és derűre-borúra ölelkeznek a bajorokkal. Ezek bizonyára ismét olyan opciós porosok lesznek. Nem mulik el egyetlen nap sem, hogy ilyen visszautazott elszázasokat ne látna az ember!

Az asszony megpróbálta mentgetni őket: — Eredj apjuk, azok a gyermekek nem is olyan hibásak. Algirbe küldik őket s az oly messze van! És elfogja őket a honvágy, azután az is biztatja őket, ha visszajönnek, már nem katonák többé. Tehetnek arról, hogy honvágyasuknál nem erősebb semmi?

— Halgass anyjuk — kiáltott fel a kovács, dühösen verve az öklével az asztalt, — csak asszony ne beszélne olyan dologról, amihez nem ért. Annyit monddok, ha az én fiam jönne haza ilyen renegátnak, kardommal mennék keresztül gyáva testén...

A falon függött hosszú vadász spádéja, mellyel hét évig szolgált a francia vadászok-

7, ref. 6, izr. 4. Anyanyelv szerint magyar 63, német 25, szerb 14, tót 2, egyéb 1. Gimnáziumból lépett az alsóosztályba 6, realiskolából 1, polgáriskolából 37, más kereskedelmi iskolából 1, ismétlő volt 2. Helybeli 57, vidéki 64. Az alsóosztályban megfelelt 62%, meg nem felelt 38%, a középső osztályban megfelelt 59%, meg nem felelt 41%, a felső osztályban megfelelt 74%, meg nem felelt 26%. A bukások arányszáma tehát kissé magas. Összesen megfelelt 64%, meg nem felelt 36%.

A női kereskedelmi tanfolyam, tekintettel arra, hogy az évek folyamán bevált, államosított. Beiratkozott 33 tanuló, év végén maradt 30, akik mindannyian megfelelték. A tanfolyam tehát a lefolyt évben is igen szép eredményre tekinthet vissza.

A kisiklott vonat fosztogatói.

Ez év május 28-ikán vasuti szerencsétlenség történt a szabadka—zimonyi vonalon, *Karlóca* és *Csorianovci* állomások között. Egy tehervonat, amely rengeteg mennyiségű árut szállított, kisiklott, lefordult a töltésről s darabokra tört. *Tizennégy kocsi ment teljesen tönkre*, de a kár nemcsak ebből állott, hanem jelentékenyen növelte az is, hogy a vagonokból kiszóródott áruk, amelyek három napig a szabadban heverték, lassanként egészen eltűntek: elhordták őket. *Tizenkétezer koronát fizetett ki kártérítésképen a Máv.* A karlócai rendőrség csakhamar megállapította, hogy *a tettes egy része vasutas volt.* Megkereste ennél fogva a szabadkai rendőrséget, amely több vasutas lakásán eredményes házkutatást tartott.

Bernáth Kálmán üzletvezető a tettesek közül *négyet*, akik még nem voltak három éve a Máv. szolgálatában, *azonnal elbocsátott*, a többiek ellen pedig a legszigorubb fegyelmi vizsgálat indult meg.

Két pályaoír felett, akiknek a gyermekei lopták el a cukrot s az órház közelében elrejtették, az elsőfoku fegyelmi bíróság ítelt. Ezek könnyebb bűncselekménnyel voltak vádolva, amelyet csak dorgálással és pénzbírsággal lehet büntetni. Őt géplakatos azonban *Jváncsics Jenő, Schnetter Márton, Bebők Lajos, Balázs János és Mészáros János*, valamennyien családos, sokgyermekű emberek, a külön fegyelmi bíróság elé kerültek. Ez a bíróság munkásokból és hivatalnokokból van összeállítva, olyasfajta, mint az esküdtsek s nem választhat közeputat, egyféle büntetést mérhet csak ki: vagy elbocsátja a szolgálatból az alkalmazottat, vagy pedig felmenti.

Az öt lakatos május 31-én este, mikor a munkát befejezte, egy törött kocsfedél alatt nagymennyiségű cukrot talált s azt titokban hazaszállította.

nál. Alatta fának arképe zuáv katonának öltözve. Ahogy nézte, önmagát vigasztalva, elkezdett nevetni:

— De hiszen az én Keresztélyem nem abból a materiából való! Ahány poroszt ez már levágott . . .

Jókedvében át ment sörözni a szomszédba.

Az asszony egyedül maradván, lefektette három kis fiát, közben szüntelenül arra gondolván: ha mégis haza jönne Keresztélyje. Gyáván, renegátnak, de ithon volna és ő is azok közé a boldog anyák közé tartoznék, kik viszontláthatják gyermekeiket. Ha belépne ide és

— Jó estét mama!

— Valójában ott állt előtte. Egyenruhája rendetlen. Arca zavarodott, szegyenkező. Egy óra óta csavargott már a ház körül, várva, mikor megy el apja. Az anya örülni szeretne — nem mer. Korholni akarná, nincs hozzá bátorsága. És a gyerek oly kedvesen beszélt. Haza akart jönni, mert megunta a katonaságot, ahol mindig porosznak csufolták elszázi kiejtése miatt. Bevezette a szobába, ahol apró testvérkéi ingben, mezitláb szaladtak hozzá, hogy megöleljék. Az anyja etetni akarja, ő nem kíván mást, csak vizet, hiszen anyyi sört és bort ivott ma már a csapszékben.

Valakinek lépteit hallják az udvarban.

— Az apád! . . .

A tárgyaláson, amelyet dr. *Deseő Kornél* elnöklete alatt szombaton tartottak a szabadkai üzletvezetőségben, a terheltek azzal védekeztek, hogy azt hitték, a félreeső helyen talált cukor nem kell már senkinek, ugysis ott pusztult volna, mert a Máv. amugy is ott hagyta. A pályaoírok pedig azt hozták fel mentességül, hogy ők gyermekeik cselekedetéért nem felelősek.

Egész délig tartó izgalmas tárgyalás után végre mindkét bíróság meghozta ítéletét.

E szerint a két pályaoír 20—20 korona pénzbírsággal sújtotta, az öt géplakatosnál pedig a fegyelmi vétséget ugyan megállapította, de *a szolgálatból őket el nem bocsátotta.*

LAPUNK julius és augusztus hónapokban — mint eddig is — hetenként egyszer, (vasárnap) de kettős terjedelemben jelenik meg.

Szerkesztőségi hír. Dr. Mayer Oszkár felelős szerkesztőnk távolléte folytán hazaérkezéig a szerkesztői teendőket *Piukovich Sándor dr. h. szerkesztő felelős szerkesztői minőségben fogja ellátni.*

HIREK.

Uj kurial bíró. Ófelsége dr. *Longauer Ferencet*, a szegedi ítélőtábla bíráját kuriai bíróvá nevezte ki. Ez a kitüntetés bennünket is közelebről érdekel, amennyiben a kitüntetett bíró több éven át volt a helybeli törvényszék bírája és fényes kvalitásaival a társadalom és a jogkereső közönség kiváló becstülsére, őszinte szeretetére tett szert. Longauer dr. ezenfelül a szakirodalomban is kiváló munkásságot fejtett ki, nem egy műve vonta magára az illetékes tényezők figyelmét. Ujabb kitüntetése is csak a szorgalomnak, a tehetségnek és munkának szól. A szegedi ítélőtáblát egyébként kitüntetés érte azzal is, hogy dr. *Raskó Jstván* bíró szinté kuriai bíróvá nevezte ki Ófelsége.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Ádám Jenő* ujvidéki kir. kath. magyar főgimnáziumi és *Magasy Anial* zombori állami főgimnáziumi tanárt a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába kinevezte.

Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. *Szabó Lajos* tanár helyébe Losoncra dr. *Vas János* tanárt helyezte át. — A polg. leányiskolához pedig *Helcz Edith* szászvárosi polg. iskolai tanítónő került — A szabadkai állami tanítóképzőintézetnél működő *Jmets Irén* Dévára helyeztetett át.

És rémülten vonszolja fiát a nagy cserépkályha mögé. De véletlenül az asztalon maradt a gyermek zuáv-sapkája.

Nagyot ordított: — Itt van az én fiam is? . . . — kiáltott rettenetes hangon, lekapva a kardot a falról, a kályhához rohant, hol a gyerek halottfehéren, kijózanult fejjel, sápadtan támaszkodik a falnak.

Az asszony kétségbeesve rohant közéjük.

— Az Istenért ne öld meg! Én irtam neki, hogy jöjjön haza, hogy szükséged van reá a műhelyben, hogy te ép oly szeretettel várod mint én. Hallod apjuk, hallod?

Zokog, sikong a szegény anya és visszhangkép hallatszik a másik szobából a három gyerek keserves sirása. A kovács, mintha mellbelökték volna, megtántorodik és egészen más hangon kezd el beszélni.

— Te hittad vissza? Ez bizonyos? Akkor minden jól van. Menjünk aludni. Holnap, majd holnap meglátom mi a teendőm.

Másnap reggel felkeltette fiát.

A gyerek félálmosan kapkod az ágya mellett levő zuáv-ruhája után. Apja leinti. Nem azt kell felvenni. Anyja agodalmaskodik. De hiszen nincs más.

— Adj az enyémből.

Keresztély felöltözik, ezalatt pedig az apja összerakta az egyenruhát, a kis zubbonyt, a vörös nadrágot, bugyorba kötötte, nyakába

Személyi hír. Dr. *Schossberger Sándor* kórházi igazgató-főorvos vasárnap, f hó 3-án Londonba utazott, hogy résztvegyen az ott tartandó orvosi kongresszuson.

Templomi bucsu. Kedden volt a Pétervárad mellett Mária Schneen a szokásos bucsu. Ez alkalommal is sokan látogatták a bucsujáróhelyet nemcsak Ujvidékről, hanem a környékről is.

Póstások mulatsága. A szomorú, ősz, októberi napnak is beillő mult vasárnapon tartották jótékony célra a póstások ezidei mulatságukat, amely a rossz időjárás dacára is jó látogatottságnak örvendett. A póstászenekar ez alkalommal is kitett magáért, a „Postás Dalárda” pedig *Somogyi György* vezetésével három igen szép kart adott elő. A tiszta jóvedelem is tekintélyes.

Katonáink gyakorlaton. A cs. és kir. 6. gyalogezred helybeli zászlóalja mult hó 31-én különvonattal Piliscsabára utazott az ott tartandó fegyvergyakorlatra.

Országos vásár. Ma vasárnap tartatik az augusztusi országos kirakodó és állatvásár, melyre mindenféle állatnak vézmentes helyről való felhajtsa szabályszerű marhalevéllal meg van engedve.

Főszolgabírák szabadságon. Dr. *Széchenyi Tamás* szabályi főszolgabíró a napokban kezdte meg négy hétre terjedő szabadságát. — Az óbecsei főszolgabíró, dr. *Balaton Gyula* megkezdvén szabadságát, a hivatal vezetését dr. *Kovachich Kálmán* tb. főszolgabíró vette át. — *Leinveler György* kulai főszolgabíró f. hó 2-án kezdte meg negyheti szabadságát.

Bírói kinevezés. A király dr. *Pataky László* nagybeeskereki trvszéki jegyzőt az óbecsei járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

Pénzügyi kinevezések. A m. kir. pénzügyminiszter a zombori m. kir. pénzügyigazgatóságnál, jelenlegi állomáshelyükön való meghagyás mellett *Vuits Péter* számvizsgálót a VIII. fiz. osztályba számtanácsossá, *Herceg Gyula, Sutoris Ervin, Jörök Sámuel és Menyheri László* számtiszteteket a X. fizetési osztályba számellenőrökké, *Petonszky József* adóhivatali főtisztet a kiskunfélegyházi adóhivatalhoz ellenőrré és *Lakos Ottó* kulai járási számvetőt, pénzügyi ellenőrt számvizsgálóvá nevezte ki.

Művészestély. *Varjas Anial* országoshírű előadó művész és *Varjasné Tóth Mariska* kabaret-művésznő f. hó 9-én és 10-én, szombaton és vasárnap az Erzsébet szálloda kert-helyiségében, kedvezőtlen idő esetén az étteremben nagy művészestélyt tartanak, melynek műsorán utánzatok, szonok, hegedűszámok, kuplék, szavalatok, mulató jelenetek, stb. szerepelnek. Belépődíj személyenkint 2 K, kezdete este 9 órakor.

akasztotta a bádogtokot, amelyben a katonai menetlevelet őrzik. Szótlanul tett-vett feleségének legnagyobb rémületére.

Mikor elkészült a fiu is az öltözködéssel, lementek a kovácsműhelybe. Szótlanul mind a hárman. Lenn a műhelyben, ahol már a tűz vörösen lobogott és dolgozott mindenki, végre megszólalt az apa:

— Nézd gyerek, itt van, örülj neki, legyen a tied. Az anyád hazahívott, te ideki-vánkoztál. Legyen meg kívánságod. Minden a tied. A ház, a műhely, a kert, a szálló, minden. Enyém csak becsületed érte cserébe. Én tudom mi a kötelességed. És én most elmegek leszolgálni azt az öt esztendő, amivel te tartozol Franciaországnak.

— Lory, én öregem, hová indulsz?

— Atyám — zokog a fiu, De a kovács vissza sem tekintve, nagy léptekkel halad előre.

*

És pár napra reá Sidi-bel-Abbes városában, a harmadik zuávezredbe egy ötvenöt éves ember állt be önkéntesnek.

Sport-siker. Eckert János, a helybeli felsőkereskedelmi iskola tanára a Karlsbadi Sport-Egylet ezidei lövőversenyén elnyerte az első (90 K) és a második (50 K) díjat is.

Csöd. Regényi István ékszerész ellen a kir. törvényszék elrendelte a csödöt s tömeggondnoknak dr. Endrői Mihály ügyvédet nevezte ki.

A vasuti áruraktár kibővítése. A kereskedővilág régi óhaja teljesül, a forgalom lebonyolítására elégtelen áruraktárak kibővítettek. A szabadkai üzletvezető az érdem, hogy a kereskedők jogos érdekei kielégítése végett egy 70 m. hosszú új raktár épült, a meglévő 70 m. hosszú raktár pedig még 70 méterrel fog kibővítettü.

A tüdőbeteggondozó intézet július havi működése. Julius folyamán jelentkezett 2 férfi 3 nő új betegül, ismételten látogatta a rendelkezéseket 7 beteg. Az újonnan jelentkezetteknek 4 esetben találtott tuberkulózis, 2 nyílt, 2 zárt alakban, 1—1 volt I. és II. stádiumbeli, 2 III. stádiumbeli. Köpetvizsgálat egy volt, negatív eredménnyel. Specifikus kezelésben részesül 4 betegünk, gyógyszersegélyben 3. A természetben gyógyultak száma 7, kik együttesen 195 és 1/2 liter tejet kaptak. Ezenkívül kiosztottunk 73 K 20 fillért lakbérsegélyben, 146 K 16 fillért üdülőség gyanánt. Megvizsgáltunk 2 családot, 3 felnőtt és két gyermekét, akik mind egészségesnek bizonyultak. Dr. Wagner Károly.

Áthelyezett gimnáziumi igazgató. A király 1913. évi július 12-én kelt legfelsőbb elhatározása alapján a vallás- és közoktatásügyi miniszter Rittinger Antal zombori állami főgimnáziumi igazgatót a lugosi áll. főgimnáziumhoz helyezte át.

Letartóztatott leánykereskedő. Az ujvidéki határrendőrség elfogta és letartóztatta Eben Anjal 42 éves kátyú kocsmáros, aki számos leányt adott el és szállított az ország különböző mulatóhelyeibe. A kocsmáros két év óta üzi a leánykereskedést és mintegy negyven ártatlan fiatal leány megrontója.

A garai káplán áthelyezése. Az érseki hatóság Gara község közsiztetelben álló káplánját, Berger Anjalit ugyanebben a minőségben Szabadkára, a szt. Rókusi plébániára helyezte át.

Virtuskodás a bucsun. Bácskerteszen a múlt vasárnap volt bucsu, melynek véres kimenetele volt. Ugyanis délután többen mulattak a kocsmában s ekközben Koleszár János községi képviselőtestületi tag szóváltásba elegyedett Jánovics Pállal, melynek során Koleszár egy sörös üveget oly erővel vágott Jánovics fejébe, hogy ez vértől boritva esett a földre. Azonnal orvost hívtak, aki a sérült embert ápolás alá vette; állapot elég súlyos. A virtuskodásnak folytatása lesz a bíróságnál.

Uj lap a megyében. Salapáthy Kálmán szerkesztésében megjelent a „Bácskai Tüzlők és Mentők Lapja“. A lap első száma folyó hó 1-én látott napvilágot.

Az ujvidék—futtak—palánkai h. é. villamos vasut tracirozási munkálatait most végzi Biró József budapesti mérnök s a jövő héten azok be is fejeződnek. A 40 km. hosszú vonal engedménye a „Magyar Bank-és Kereskedelmi rt.“ Budapest.

Joggyakornoki kinevezés. Vén András, a szegedi kir. ítélőtábla elnöke dr. Thurzay Károly szabadkai ügyvédjelölt, nagyváradi törvényszéki joggyakornokot a vezetése alatt álló kir. tábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

Jó termés a Bácskában. A felsőbácskában az ideai búzatermés eredménye minden várakozás felül jó. Kat. holdanként mindennél 10—12 mmáza termett s ami a minőséget illeti, a buza hektóliterje 78—82 kg.

Választások Zentán. Zentán a városnál a múlt héten töltötték be a dr. Deák Béla vm. főügyész elnökségével az egyes állásokat. Jegyzővé Bózsó Mátyást választották meg. Kívül dr. Pecárszky Mitutin és dr. Kerekes Kázmér kaptak a legtöbb szavazatot. Rendőrfogalmazóvá dr. Barsy Ferencet, irnokokká Boross Pétert és Kiss Zoltánt választották meg. Felsőhegyi kerületi orvos dr. Vajda Lajos lett.

A kulai polgári iskola ügye. A vallás- és közoktatásügyi miniszter 125279/1912. sz. leirattal a zombori kir. tanfelügyelőség útján értesítette Kula község előjáróságát, hogy a kulai állami polgári fiú- és leányiskolát, amennyiben a törvényhozás a szükséges felezetet rendelkezésre bocsátja, 1914. évi szeptember 1-ére hajlandó szervezni, illetőleg az I. osztályokkal megnyitni, azon járulékok igénybevételével, melyeket a község 1912. évi július 1-én 2966/50. kgy. sz. a. hozott határozatában megajánlott. Egyben utasította a községet, hogy a közgyűlés határozatait törvényhatósági jóváhagyással látassa el, s azokat az államosításra vonatkozó iratok kapcsán terjessze fel.

Uj erdőgondnok. A kozorai erdőgondnokság vezetését Illés László erdőmérnök vette át.

Tanítói kinevezések és áthelyezések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter vmegyénkben kinevezte a pacséri áll. elemi iskolához Hajdu Zsigmond, Czibor János, Cziborné Géhl Katalin, Kincses Sándor, Géhl Karolin, a szabadka-tanyaihoz Landovics Károly, a zenta külterületihez Szuhanc István, Balogh Ferenc, Kiss Etelka, Kreutle Stefánia, Szabó Gizella, Rehák Hajnalka, Lehák Gizella, Horváthné Helfert Amália, Polyák Mária, Fodor Erzsébet, Burán Franciska, a monostorszeihez Illés Anna, a szabadka-tanyaihoz Deák Olivát tanítókká, illetve tanítónökké; áthelyezte a pacséri állami elemi iskolához Huszar Vilma gindlicsalád-szülőhegyi és Marikovszky Béla izsapi, a sajkásszentiványhoz Hoffmann Gyula sutói, a szabadka-tanyaihoz Neulist Antal dolaci, a zenta-belt.-hez Bubala István, Gerber Károly, Kalmár Antal, Szökéné Jedlicska Ilona és Latky Ilona zenta- külterületi, az apatinizhoz Ehmann József istvánfalvai, a titelihez Popov Darinka petrillai, az apatinizhoz Kopp Mária kövegyi, a bajaihoz Lázár János és neje egykei, a zomborihoz Gubicza Kálmán monostorszei tanítókat, illetve tanítónöket.

Uj jegyző Körtésen. Az üresedésben volt községi jegyzői állásra múlt hó 28-án Járccay Dezső zombori főszolgabíró elnöklete mellett Lahovics Lajos választott meg egyhangulag.

Ötven éves papi jubileum. Az egész Bácskában közismert Nagy Béla főszentszéki tan. és monostorszei plébános e hó 29-én tartja főtiszteletét 50 éves jubileumát. Fél századot töltött nehéz hivatásában, melynek lelkiismeretes teljesítéséért egy az egyházi, mint világi hatóságok legnagyobb meglepetését, kartársai őszinte szeretetét és tiszteletét vivta ki magának. Az egész megyében nagy az érdeklődés az ünnepély iránt, amelyen az ünnepi beszédet három nyelven ft. Schwerer Ferenc vaskuti plébános tartja.

Szegényház után — díszsír hely. L a y Félix, aki valamikor Eszék város társadalmi és művészeti életének irányítója volt, a minap 75 esztendőskorában, mindenkitől magárahagyottan, nagy szegénységben meghalt. L a y atyjától jól jövedelmező olajgyárat örökölt, ezt azonban eladta és művészi tanulmányoknak szentelte magát. Nagy gyűjteményt szerzett délszláv műhímzésekből, e gyűjteményét nagy feltűnést keltett tudományos munkában is ismertette. Később az eszéki színház intendánsa lett. Pozsega, majd Eszék városa díszpolgárrá választotta meg, ezenkívül a Ferenc József-rend lovagkeresztjének, az orosz Andrárend-jének tulajdonosa volt. Művészi ambíciójának egész vagyonát feláldozta, úgy hogy már tíz esztendeje az eszéki szegényház lakója volt. L a y-nak a város tanácsa díszsír helyet adományozott s közköltésen temettette el.

Hódít az atletika. Csurog község sportkedvelő közönsége Atletikai Club megalakítása iránt indított mozgalmat, mely sikeresnek ígérkezik.

Bács megyei jegyzők gróf Tiszánál. A községi jegyzők orsz. egyesülete a múlt héten tisztelt gróf Tisza miniszterelnökénél. A monstreputációban a következő bacsikai jegyzők vettek részt: Kiss Gyula, Ivaničs Izidor, Benyács Simon, Gontér Zsigmond, Korbay Pál, Pálcs Antal és Dicks Lajos.

Jóváhagyott alapszabályok. A belügyminiszter jóváhagyta a kiskéri közs. gazdakör alapszabályait.

A szatmári püspök aranymiséje. Dr. Boromissa Jibor, Zenta város szülötte, szatmári kath. megyéspüspök a minap ülte aranymiséjét. A püspök ez alkalommal 1,450.000 K-át adott különböző jótékony célra.

Nyugdíjazás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Jakonics János tündéres községi elemi iskolai tanítót saját kérésére nyugdíjazta s részére évi 1940 K nyugdíjat utalványozott. Jakonics 32 éven keresztül mindenkor becsületes, derék munkása volt a tanúgynek.

Egy járásbírói tisztviselő bucsuztatása. Göthe Jakab topolyai járásbírói tisztviselő nyugalomba vonulása alkalmából az ottani társadalom előkelő tagjai bucsubankettet rendeztek, melyen a járásbíró népszerű vezetője, Mészöly István szép beszédben méltatta a távozó tisztviselő érdemeit. Császár Péter ny. főszolgabíró, dr. Cziráky Gábor ügyvéd, Sulyok Jg. tanító stb. a barátok érzelmeit fejezték ki.

Lezuhant az állványról. Márkus József ujverbázi illetőségű 16 éves kőműves tanonc tíz méter magas állványon dolgozott. Megszédült-e, megbotlott-e, megállapítani nem tudták, de a magasból éles sikoly közben lebukott. A lezuhant szerencsétlen tanonc teste teljesen összetört. A jobbkeze csuklóban tört el, feje összezúzódtott, szeméi kidülledtek, fogai kitördeltek és orrán-száján ömlött a vér. Ily állapotban szállították a kórházba, ahol azonban nem segíthettek rajta. Életveszélyes sérülésében meghalt.

A csantavéri vasutállomáshoz vezető th. közút 0.0—2.808 km. szakaszának építési munkáit az alispáni hivatal versenytárgyalása alapján Kalmár Károly bácsalmási vállalkozó nyerte el 69.494.94 K vállalati összeggel.

„A NYOMORULTAK“. Jugo Viktor világhírű „LES MISERABLES“ című regénye után készült filmkolosszus folyó hó 8., 9. és 10-én ismét látható a TIVOLI-ban. E remek műfilm kiválóságát, amely már nálunk is két ízben került színre zsufolt ház előtt, misem bizonyítja jobban, mint az a pártalan érdeklődés, mellyel közönségünk e szenz. kép bemutatását fogadta s amely arra indította az igazgatóságot, hogy azt harmadszor is megszerezvén, módjában legyen közönségünknek ismét bemutatni, hogy azok is élvezhessék, kiknek eddig nem volt alkalmuk ezt a világlagret végignézni. Az előadások ezuttal nem folytatálagosak. — A városi APOLLO-ban rendkívül érdekesítő műsor kerül bemutatásra szombaton és vasárnap, melyből különösen a „Három feleség egy férj“ című 3 felvonásos vígjátékot és az „Edua a virágáros leány“ című drámát emeljük ki.

A gádori m. kir. postahivatal állandó alkalmazásra kiadónót keres, esetleg a táviradóból vizsgázott hivatali kiségitő is felvétetik. Ajánlatok az igény megjelölésével kéretnek.

Kitüntetett munkás. A szegedi kereskedelmi és iparkamara legutóbbi gyűlésén a kereskedelmi miniszter egyik 100 K-ás jutalmát Slarp György kulai cipészsegédnek ítélte oda, aki immár 32 éve dolgozik Leszkovác János cipésmesternél. Az oklevél és a 100 K aranyban ünnepély keretében később fog az lpartestületben a hű munkásnak kiadatni.

A „Haladás“ című volt ujverbázi hetilap az újonnan alakult „Országos Magyar Népművelődési Egyesület“ hivatalos közlönyeként fog ezentul Budapestben megjelenni, még pedig minden hó 20-án. Az egyesületi tagok ingyen kapják a lapot. A lapnak Harányi Ferenc ujverbázi főgimnáziumi tanár — az uj egyesület főtítkára — a felelős szerkesztője; a szerkesztőség tagja még: dr. Hollósy István, Mezey István, Salapáthy Kálmán és Somogyi Imre.

Elmebeteg az utcán. A bajai közkórház az elmebetegeket nem tartja benn a megfigyelő osztályban, hanem házikézelésbe adja. Ezek az elmebeteg azután az utcán járnak és veszélyeztetik a polgárok biztonságát. A napokban egy Liszkaí Julis nevű elmebeteg az utcán megtámadta Schöffner Anna bajai özvegyasszonyt, akit úgy összevert, hogy kórházba kellett szállítani. Schöffnernek ötéves leányát pedig ugy fejebe ütötte, hogy a szerencsétlen leány agyrázkódást szenvedett. A dühöngő elmebeteg a járőreket fékeztek meg.

Uj iskolák. A horvát országos kormány a magyar államvasutaknak az indiai felső népiskola, a novskai és belovári elemi iskolák engedélyezése iránti felterjesztését kedvezően intézte el. Minthogy az új iskolai év kezdetéig az idő már nagyon rövid, az indiai felső népiskola csak a jövő 1914—15. iskolai évben nyílik meg. A novskai és belovári elemi iskolák már most szeptember elsején megkezdik működésüket.

Megmérgezett (?) footballisták. A szabadkai „Bácska” mult vasárnap Győrött az ottani Egyetértés torna-osztályával mérkőzött és vereséget szenvedett. E vereséget annak tulajdonítják, hogy a Fehér Hajó szállóban elköltött vacsorától éjjel erős gyomorgörösöt kaptak a bácskaiak és még játék közben is többen közülük rosszul lettek, úgy hogy néhányuknak ki kellett állni. A „Bácska” írásbeli panaszt intézett Sugár Istvánhoz, a mérkőzés bírájához, óvást emelt a szövetségnél, sőt büntető-feljelentést is szándékoznak tenni a győri vendéglős ellen, aki játékképtelenné tette a „Bácska” labdarugóit.

12.000 hold bácskai föld víz alatt. A Tisza rohamos áradása elérte a legmagasabb fokot. 12.000 hold bácskai gabonaföld felett három méter magas víz van. Ezek a földek legtöbbször a szegényeké. Az állam a mult évben ezen a részen óriási költséggel egy kőmólót épített, melyet a vízár most elragadott. Ezerhétszáz munkás éjjel-nappal dolgozik a töltések felépítésén.

Rettenetes bosszu. Baszily Száva bácsalmási parasztember rettenetes bosszút áll feleségén, mert ez távollétében megcsalta. Ugyanis a kemencében rozsdás kötőket tüzet sített meg, s mikor vacsora után aludni tértek, Baszily az izzó tűk végét vizes rongyba csavarva rátérdelt feleségére, s az izzó tűkből kettőt-kettőt két mellébe szurt. A csendőrök Baszilyt letartóztatták, felesége a zombori kórházban halállal vívódik.

Feketehimlő Vukovárrott. Vukovárrott az elmúlt héten három nap alatt hét feketehimlő esetet konstataáltak. Dr. Reichwein, a horvát kormány egészségügyi osztályának főnöke rögtön odaérkezett s a lakosság beoltásával sikerült a veszély terjedését meggátolni.

A puskával játszott. Megrendítő szerencsétlenség történt a mult pénteken délelőtt Horváth István kulai gazda lakásán. Míg a gazda az udvarban, a háziasszony pedig a konyhában foglalatzkodott az 5 éves kis Béla fiuk elővette a szekrény mellé támasztott töltött puskát és ezzel játszott. A fegyver egyszer csak elsült és az egész töltés a bőlesőben pihenő 8 hónapos Margitka nővérenek allába furódott. A dörrenésre elősiető szerencsétlen szülők a bőlesőben már csak egy kis halottat találtak. A kis Margitka holttestét bevitték Kulára, ahol másnap felboncolták, a szülők ellen pedig megindították az eljárást.

Betört a szülői házba. Takács Gábor óbecsei gazda Margit nevű leánya szerelmes volt egy adai legénybe, kinek kedvéért elhagyta a szülői házat. A leány a minap szülői távollétében betört atyja házába és elloptott 500 koronát. A napokban éjjel Takács csendőrökkel Szabadkára ment, másnap pedig Palieson kereste leányát, de sehol sem találta.

Gyújtogató örült. Pécsi József regőcei lakos, tartalékos katona annyira félt a háborútól, hogy beleörült. Kiment a buzaföldre, az ott levő buzakereszteket felgyújtotta s tapsolva, énekelve táncot járt az égő buzakeresztekek között. A tüzet csakhamar észrevették a faluban, az emberek összecsofultak és nagynehezen kimentették az örültet az égő buzakeresztekek közül. Súlyos égési sebeivel a bajai kórházba szállították.

A szond—hódság—nemesmiliticsi vasut reambulási munkálatait Bíró József mérnök a napokban befejezte. A 22 km. hosszú vonal építését Gferer, Schoch és Grossmann mérnök vállalkozók ősszel meg fogják kezdeni.

Kirabolt kereskedő. Özv. Fischer Samuné nemesmiliticsi kereskedésében az elmúlt hét folyamán betörők jártak, akik mintegy 20.000 kor. értékű készpénzt és árut vittek el. A betörők nyomozása közben a csendőrök letartóztatták egy 6 kocsiából álló cigánykaravánt, amelynek tagjait gyausitják a betöréssel.

Felrobbant töltény. Blazen Voin tizenkétéves fúcska töltött patronát kerített valahol. Annyit tudott, hogy a patronát felrobbanthatja, de hogy az minő szerencsétlenséget okozhat, arról aligha volt fogalma. A jobb kezébe vette a patronát, a baljával gyufát gyújtott és azonnal kezdte a patronát melegíteni. Néhány pillanat múlva a töltény elsült s balkezének ujjait összeroncsolta. Most sebeiben betegen fekszik a helybeli kórházban.

Süket aggastyán a vonat alatt. Amelykúti vasuti állomáson egy gyors tehervonat halálra gázolta Iván András 84 éves süket földművest. Iván Szabadkára akart utazni s a sineken át a pályaudvarra igyekezett, hogy jegyet váltson. Epen ebben az időben ért be a gyors tehervonat s az állomás személyzete hiába kiabált a nagyothalló embernek, ez nem vette észre a közelgő veszélyt és a mozdony elütötte.

Welchmer butorgyár India

1—3 TELEFON INT. 12.

Teljes ebédlőszobák
búkkfából, szüfából, kőrifából,
280.— koronától feljebb.

Teljes hálószobák
300.— koronától feljebb.

Veretekkel, tükrökkel és márvánnyal.

Gyári árak!

Saját gyártmány!

Tömör keményfa butorok!

Meglötte az atyját. Tevlik Dániel halász, zsabylai lakos 16 éves Sándor fiával a zsabylai Tiszába halászni ment. Közben betértek a zsabylai csárdába, hol a 16 éves fiu teljesen részegre itta magát, amiért atyja összeszidta. A fiu ezt nagyon szívére vette, elővette a halászháznál levő fegyvert és atyját ezért agyon akarta löni, de a golyó a jobb combjába furódott. Jelentést tettek erre telefon utján. A zsabylai csendőrségi járőr azonnal helyszínre ment, és a fiut letartóztatták, Tevliket pedig súlyos sebével a helybeli kórházba szállították.

Betörés. Kangl István bajmoki rőfőskereskedő üzletébe a helyiség padlásán keresztül a menyezet megfurasával betörő hatolt be. A betörő ismerős lehetett a helyi viszonyokkal és nyugodtan végezte a betörést, mert tudta, hogy Kangl nincs odahaza. A csendőrség nyomozza.

Verokedések. Üveges Györgyné palonai lakos panaszt tett a bíróságnál, hogy szomszédja s régi haragosa Rózsa Sándor a napokban, midőn a kertben dolgozott, minden ok nélkül megtámadta s egy vastag fűzfadoronggal ütlegelni kezdte. Az asszony befutott az udvarba, a kertajtót bezárta s midőn látta, hogy Rózsa a kerítést átmászva itt is üldözőbe vette, egy vasvillát fogott elő védelmére. Rózsa ezt is kicsavarta a kezéből s újból elverte. Rózsa azzal védekezett, hogy ő itta; állapotban hazafelé tartott s Üvegesné a kertből mindenféle gyalázó és becsmérlő szavakkal illette, amin ő felbőszült s megverte az asszonyt. — Todorov Bóza és hat társa Bácsótvároson a Bugarszki-féle koresmában egy alapos berugás után verekedtek. Szuits Márkó kisegítő pincér a verekedőket szét akarta választani s lecsendesíteni, s a nóta vége az lett, hogy a verekedők őt verték el alaposan.

Ragályos betegségek terjesztésében nagy szerepe van a házi poloskának. Ha ezen veszedelmes férgektől alaposan meg akarunk szabadulni, úgy a fővárosban már kipróbált és bevált „Löcherer Cimexin”-t használjuk, mert mindenütt használható, nem piszkít, szaga nincsen és nemcsak a poloskát, de ennek petéit is nyomban elpusztítja. Svabot, ruszlit, hangyát kiirtani, szörmeruhákat moly kár ellet megölni csakis a „Löcherer Cimexin” lehet. Beszerezhető: Herczog István gyógyszerárban Ujvidéken és a készítőnél „Löcherer Gyula gyógyszerésznél Bártfán.”

Kivándorlók letartóztatása. Zágrábból jelentik, hogy Samoborban letartóztattak 50 embert, akik Ausztrián át, hamis utlevelekkel Amerikába akartak kivándorolni. Azt vallják, hogy ügynökök több ezer koronát vettek át tőlük, azzal, hogy Svájcon keresztül Amerikába csempézik őket.

Közgazdaság.

Magánérdek a lapokban.

Az újságkiadók nagygyűlése alkalmával a vidéki hírlapok hirdetési ügyében a fenti címmel egy közérdekű referenda terjesztett elő mely rítkó színekkel eseteli a vidéki hirdetési ügy visszáságait és melyet a közönség tájékoztatása szempontjából is célszerűnek tartunk az alábbiakban leközölni.

Tisztelt Kartársaim!

Sok pénz, arany hever a földön, de bénák, és tehetetlenek vagyunk, a kincset a földről nem tudjuk felvenni.

Ezzel a bevezetéssel talán elmondtam mindent, amit a hirdetési ügyre vonatkozólag elmondandó vagyok. A rövidség kedvéért csak azt kellene mondanom: „Kedves Kartársak, álljunk össze, csináljuk meg anyagi áldozatok árán is a „Vidéki Újságkiadók Központi Hirdető Irodáját.” Amde megfontoltsággal terjesztjük Önök elébe ezt a nagyfontosságú ügyet és tisztelettel jelentjük, hogy a hirdetési ügy megoldási módját megtaláltuk. A kartársaktól függ, hogy testté alkossuk-e az életet óhajtó igét.

Magyarország vidéki helyiségeiben van jelenleg cirka 100 napi- és 600 hetilap; ezek mind, igen kevés kivétellel, kinos vergődéssel tartják fenn magukat, Oka ennek az, hogy az újságkiadók féltékenykedésből, félelemből és több megmagyarázhatatlan okból lapjaikat nem tudták olyan nivóra emelni, hogy általa súlyuk, tekintélyük és főként: jövedelmük legyen. Tanulmányoztam a hirdetési üzlet viszonyait Ausztriában és Németországban és arra a tapasztalatra jutottam, hogy ezen országokban aránytalanul fejlettebb viszonyok léteznek még a legkisebb provinc-községekben is, mint nálunk.

Ausztriában például az „Újságkiadók Központi Eglete” tartja kezében a hirdetési üzletet, míg Németországban a „Schutzverein der Zeitungsverleger” emelte nagy magaslatra az újság-üzletet. Különösen itt, mindenből, ami a hírlapokban megjelenik, pénzt csinálnak.

Mi magyar újságkiadók még valósággal kegyelemkenyérből élünk és emellett ezt a keserű kenyeret is kiütik a kezünkől, amennyiben tanyt lelkiismeretű emberek pénzünket is megtartják.

„Mindenki a maga szerencséjének a kövőcsa.” Ez a példabeszéd talán seholsem alkalmazható olyan igazsággal, mint nálunk lapkiadónál, akik ezidőszert valósággal maniáti-kusan távol tartunk magunktól minden esz-közt, amely boldogulásainkat előmozdítani, szerencsénket megalapítani hivatva van. Pedig igazán nem kell hozzá egyéb, mint szív és lélek; értékesíteni azt, ami birtokunkban van: lapjainkat.

A lapvállalat ma már olyan üzlet, mely ha jól tudjuk értékesíteni, jó megélhetést, sőt talán gazdasági gyarapodást is biztosíthat nekünk.

Erő és hatalom van a kezünkben, azt kiaknázni — csak rajtunk mulik.

Néhány — igen kevés — kartársunk már régen a helyes uton halad és óhajtandó volna, ha az összeség, épen ezeknek a hatásos ténykedésén felbuzdulna és tisztességes megélhetést biztosítana magának.

Nem kell ám attól félnünk, hogy nem lesz elég jövedelmünk, ha a hirdetési ügyet a vidékre nézve nagy reform alá vonjuk, illetve *fixirozott hirdetési árszabályt* állítunk fel; meg vagyunk róla győződve, hogy mindenkinek meg fog kétszereződni a hirdetési forgalma, noha esetleg kisebb hirdetési mennyiség fog lapjában megjelenni.

Éleinte talán kellemetlenül fogja érinteni a hirdető közönséget és a közvetítőket a hirdetési árak és ezzel együtt a hirdetési ügy rendezése, egységesítése, de később bele kell

törődni, mert az egész országban egyöntetű lesz az eljárás és végre rövid idő múlva megszokják, épen úgy, minthogy mi megszoktuk, hogy a munkásoknak ma elbirhatatlan munkadíjakat fizetünk.

Egyik városban például elhatározták a kartársak a hirdetés árak emelését és ma már elérték azt, hogy 120 koronát kapnak egy oldal mérlegért, holott régebben 20-25 koronáért köztölték azt le oldalanként. Eleinte felzúdult a közönség, de fizetett, most már minden neheztelés nélkül rendelnek 1 oldalt 120, vagy fél oldalt 60 koronáért való lekötésre zárszámadataikból. Senkinek még csak eszébe sem jut ma már hangoztatni, hogy ez az ár drága. Így vagyunk nagy általánosságban. A jelenben hozzá vannak szokva 1—2—3—4 koronáért tisztességes nagyságú hirdetések kapni; — ezt is dragálják! — na a viszonyok kenyerszerítő hatása és kartársaink energiája ezen árakat kétszeresére vagy háromszorosára fogja emelni, akkor is dragálni fogják az árakat, de később el fogják felejteni, hogy voltak olyan boldog idők, mikor az újságkiadók paszulyért hirdettek. Sőt mi több: örövendeni fognak a rendszernek, nem lesz meg a bosszuságuk, hogy minden mérték nélkül az egyik lap 3, a másik 12 koronát számított egy és ugyanazon hirdetésért.

Jelszavunk legyen, hogy *mindent és mindenért*, amit a laphoz beküldenek és ami nem szorosán vett napi esemény, vagy tényleg olyan közlemény, melyből másnak nem származik anyagi előnye, — *fizetni kell*. Hiszen mi is fizetünk, például annak kiszédéséért, nyomásáért, stb. (Vége köv.)

CSARNOK.

A Bécs—orsovai turaut.

Irta: LÁKICS JÁNOS.

(Folytatás.)

Miután Budafok, a bortermeléséről, legújabbán a pszegőgyártásról híres és csinos városka, majd Nagytétény mellett elhaladva, esti 1/7 órakor Eresire érkezünk, ott valószínűleg az izléses és bőséges adagokban feltálat falusi kosztban. Minden egyes fogást megismételtünk, közben dicsérve az ételek és italok kitűnő voltát, de meg az összeadás körül is buzgólkodó dunai vendéglősnőket.

Lefekvés előtt még benéztünk a faluba, emlékül vettünk a faluban készült amolyan tipikus kiskarimájú szalmakalapot. Az ottaniak duxernek mondják. Ennek felemelítését csak is a kalap neveltségesen alacsony ára (20 fillér) miatt tartom érdemesnek.

Egyikünknek ezen a napon evezős felfogás szerint a legkritikusabb helyen igen rosszindulatú kelése támadt, ami a turán a legkínosabb fájdalomokat okozza. Ámbar magam sem tartottam esztetikus dolognak ezzel a témával foglalkozni, mégis némi szolgálatot vélek tenni azért, hogy szerzett tapasztalataimat leírom, szóval elmondom, hogy azt hogy kuráltunk ki és a pacienst, hogy tettük képessé a további evezésre. A kelést amint megérett, tiszta kézzel kinyomtuk, a seb helyéer pedig dermatolba mártott vattát tettünk, magát a vattát pedig leucoplasttal leragasztottuk, mire a paciens másnap vigan evezhetett tovább.

Egyáltalán ajánlatos, hogy a turázók induláskor kis kézipatikával lássák el magukat. (A leucoplast (rózsaszín cinkpflaster) nemcsak hogy a sebek letapasztására, de még csolnak-repedés esetén a kirepedt hely leragasztására is igen alkalmas.)

Eresiből elindultunk 6 kor reggel. Rác-almánál elértük a Csepelszigetnek alsóvégét. Látni bizony nem láttunk semmi különösét. Egynéhány fűzfával benőt sziget, lapos partok, a partoktól távolban a síkságban egy-egy templomtorony, ez az egész.

Délre Dunaföldvárra értünk, mielőtt azonban kikötöttünk, a város előtt 2—3 km-nyire, mert a nagy hőség elhagyasztott, megfürdöttünk.

Az állomáshoz érve a csolnakot a D. G. H. T. stégjénél hagyjuk. Különb is a legjobbnak találjuk mindig ott kikötni, ahol ennek stégjei vannak. Bent a városban megebédeltünk, ebédutánra hagytuk a Dunaföldvár — Paksi turát.

Hét óra körül Paksra értünk. Ez volt egyike a legnehezebb napjainknak. A hőség irtózatos volt, az aznapi tura pedig hosszú. A napsütéstől egyikünknek erős bőrfjdalmi támadtak, olyannyira, hogy könnyű ujjas inget és kalapot kellett feltennie. Este pedig erős láz gyötörte.

Pakson alig pár órát töltöttünk. A község szép fekvésű és élénk lakóságú. Szép a dunamenti fásított korzója. Az akkor látott hőlgyeket mindhárom bájósoknak és kedveseknek találtuk.

Paksról sajnos korán indultunk. A leánykák még mind aludtak.

Ezen a részén a Duna hol jobbra, hol balra messze elkanyarodik, úgy, hogy messze uton elfolyva majdnem ugyanoda jön vissza, ahonnan elkanyarodott.

Itt valahol történelhetett, hogy egy dunai vendéglős arra figyelmeztette az indulófélben levő, nála megebédelt kiküldött bizottságot, hogy jó lesz mindjárt a vacsorát is nála megrendelni, mert estére csak ide visszakérülnek.

Az ilyen kanyarulatok már itt-ott át lettek vágva egyenes, jóval rövidebb csatornákkal. Az egyik átvágás Dombori állomásnál kezdődik, amely az utat mintegy 2 és fél órával megrövidíti.

Délben Bajára értünk. A városban megebédeltünk és folytattuk utunkat Mohács felé. Mohács előtt iszonyu zivatar fogott el. Itt — hol most gyönyörű szőlők terülnek el — érte országunkat borzasztó csapás 1526. évben. Itt tették tönkre Lajos király bátor seregét Szulejman szultán hadai, alig másfél óra alatt.

A kormányos különös gondot fordított a Mohácsra való kikötésre. A sok hajó között csak úgy bujkálni kellett, míg a stéget megközelíteni sikerült. Este különösen veszélyes a kikötés.

Mohács igen forgalmas vidéki város. Utcái aszfaltozottak, jól kivilágítottak. A lakosság igen élénk. Feltűnik a sokác elem, festői viseletével.

Az innen kb. Drávatorokig terjedő részen, mely utszakas valóságos labirintus, az utirányt illetőleg semmiféle instrukció nem adható. Annyi bizonyos, hogy itt csakis katonai térkép segítségével igazodhatik el a hajós.

Ez az ingoványos, mocsaras terület egyike hazánk leghíresebb vadászterületeinek.

Ebből a szigetchaosból kievickélve, jóval dél után Drávatorokra értünk ebédre, a tura kisebb felét (innen Vukovárig) délutánra hagytuk.

Gombosnál látható a technikai szempontból oly nevezetes, volt gőzkomphoz vezetett töltés, amelynek helyébe a monumentális vasuti hid épült; Gombossal szemben pedig Bród várának romjait látni. Ezután pedig megint vajmi kevés látványosságban volt részünk. Így tartott ez végig Vukovárig, ahol már teljes sötétségben kötöttünk ki és ahol az akkor épen alakulófélben levő regatta egyesület még kevés tagja fogadott, kikben megjelenésünk, de talán inkább a bravuros kirándulásunk még jobban megszilárdította abbéli elhatározásukat, hogy evezősegyület alakítsanak.

A következő napi turát rövideb szabtuk, nehogy haza rossz conditióban éérjünk, ahol még egyéb kötelezettségek várnak ránk.

Vukovártól lefelé kb. 20 km-nyire feltűnik a mohovai átvágás. Felismerhető egyenes, egymással párhuzamos partjairól és keskenységéről. A sebes folyású csatornán csak úgy repült a csolnakunk.

A csatornából kijutva, látni az illóki várat, beljebb pedig a világhírű beocsini cementgyárát, átellenében Futákn községgel.

Futtak előtt fogadtak az élénk evezett regattistáink, kiknek elsőrendű szórakozást nyújtott a két hét előtt utnak indult három europaer helyett most három négert fogadni.

Erre járó hajósoknak felhívtuk a figyelmét az ujvidéki hidra, egyben azt a tanácsot adjuk, hogy a hidnak közvetlenül az ujvidéki part mellett két uszály közötti széles nyílásban haladjanak át, természetesen lassu tempóban és magától értetődik, a csolnakdánknál köszenek ki. Szívesen látjuk.

Hozzátartozóinkat, a jóbarátokat mind jó egészségben találva, most már vigan folytattuk utunkat a végéig, még csak 3 napunk lévén. Első nap Zimonyig evezünk, közben a Tisza torkolatával szemben levő Szlankamen fürdőhelyen ebédre kiszállva. Közvetlenül Szlankamen előtt a Duna közepe és a szerémmegyei part között veszedelmes zátony képződött. Tanácsos a magyar part felé kormányozni. Zimony előtt ismét sok bajunk volt a kikötésnél, a parton veszteglő tömérdek hajó és uszály miatt.

Zimonyban megtekintésre méltó a Hunyadi vár romjain épült milleniumi emlék.

Zimonyt elhagyva mindjárt a Zimonyval szembe fekvő partfelé tartottunk, lévén ez a rövidebb ut és így Belgrádot csak távolról láthattuk. Innen már csupán baloldalt van magyar part, jobbköz felől pedig Szerbia és marad ez így végig Orsováig.

Tudva, hogy ezen a szakaszon sehol kiszárlásra alkalmas helyre nem akadunk, magunkkal kellett vinni a kosztot, melyet utközben kiszállva a szabad ég alatt elfogyasztottunk.

Itt talákoztunk egyik monitorunkkal, mely oly óriási sebességgel száguldott, hogy hullámai majdnem elmerítették hajónkat. Delután értünk Szendrőre, gyönyörködve a nagy gondal kultivált, borairól híres szőlőtelepeiben.

Impozánsak Szendrőn Brankovics György volt szerb vajda váranak a romjai. Méreteiről látható, hogy nagy ur lakta e várat, Szendrő alatt ugy őt óra tájban hirtelen szeláramlatot éreztünk, mely kellemetlen utitárs eleinte csak nyugtalanított, később azonban nem kis agodalmat okozott; annál is inkább, mert ezen a laktalan vidéken sehol megfelelő éjjeli menedékhely nem akadt. A szél már viharrá nőtte ki magát. Ez lehetett Jókainak híres Senki szigete tájéka. Mind a hárman hallgattuk, mert ebben a kritikus pillanatban egyikünk sem tudott valami életre való tanácsal előállani. A situáció mind rosszabb lett, már evezni is alig tudtunk a nagy hullámokban és már alkonyodott is. Lassan haladtunk előre. Egyszerre csak a kormányos a távolban világgosságot pillantott meg. Vagy dereglyén, vagy tutajon rakott tüztől eredhetett. Akármilyen is, oda tartunk, hátha tudnak rajtunk segíteni, ha másképp nem, hát jó tanácsot adnak.

(Vége köv.)

970. sz. 1913. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ennell közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. járásbírósnak 1913. Sp. III. 613/5 számú végzése következtében dr. Nicolits Sándor ujvidéki ügyvéd által képviselt Központi hitelintézet R.-T. javára 515 K s jár. erejéig 1913. évi június hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1160 K-ra becsült 56 darab birka, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ujvidéki kir. járásbírósnak 1913. évi V. 1064. sz. végzése folytán 515 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 2. napjától járó 8% kamatai, váltódíj és eddig bíróilag már megállapított költségek erejéig ujvidéken a v a r o s h á z á n á l leendő megtartására 1913. évi augusztus hó 14-ik napjának délelőtti 11 órájára határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ennell oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ujvidéken, 1913. évi július hó 26.

Basch Sándor, kir. bir. végrehajtó.

Sirolin "Roche" biztos gyógyhatást nyújt **katarrhusoknál** hörghurutnál, **asthmanál**, **influenza** után. **Sirolin "Roche"** kezdődő **tüdőbetegséget csirájában elfojt**. Kellemes íze és az étvágyra való kedvező befolyása megkönnyítik a Sirolin "Roche"-al való hosszabb kurákat!

A légzési szervek meghüléseit legbiztosabban a Sirolin "Roche"-al kezelik. Ezért nélkülözhetetlen ezen elismert és bevált szer minden háztartásban. Szíveskedjék a **gyógytárakban határozottan Sirolin "Roche"-t kérni.**

57

2-4

Kiadó a II. Rákóczi Ferenc ut 13. szám alatt egy szép, tágas

ÜZLETHELYISÉG

egészen, vagy annak csak egy része, továbbá egy kétszobás U D V A R I L A K Á S összes mellékhelyiségeivel f. é. november hó 1-ére esetleg előbb.

Bővebbet SCHWARZ TESTVÉREK irodájában (Haltér 12.) és a háztulajdonosnál

Schwarz Lipót

II. Rákóczi Ferenc-ut 13

4-4

24171. szám./kig. 1913.

Árlejtési hirdetmény.

Ujvidék szab. kir. város tanácsa a város intézményeinek állatállománya részére az 1913 évi szeptember hó 1-től 1914. évi július hó 31-ig terjedő időtartamra szükséges zab biztosítására folyó évi augusztus 22-iki déli 12 órakor zárt ajánlati versenytárgyalást fog a gazdasági ügyosztályban megtartatni.

Felhívjuk a pályázni szándékozókat, hogy a kb. 700 mm. zabszükségletre nézve ajánlatukat a jelzett időpontig es helyen annál is inkább nyújtsák be, mert elkészen érkezett, valamint a kellően fel nem szerelt, vagy utóajánlatokat figyelembe nem vesszük.

A szállítandó zabból minta gyanantlezárt zsákban legatább 2 kg. az árlejtési időpontjaig a gazdasági hivatalhoz beküldendő

Bánatpénz fejében 1000 korona a város pénztáránál előzetesen leteendő és az erről szóló letétjegy az ajánlatához csatolandó.

Ajánlattevő ajánlatában kijelenteni tartozik, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok között az arra való tekintet nélkül szabadon valaszthasson.

Az árlejtési feltételek a gazdasági hivatal 33/b. számú irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Ujvidék szab. kir. város tanácsának 1913. évi augusztus hó 2. napján tartott üléséből.

A polgármester helyett:

Dr. Marczekovich Imre,
főjegyző.

1-2

Az „ABBÁZIA” átvétele!

A t. közönségnek b. tudomására adom, hogy a II Rákóczi Ferenc-uton levő, eddig Scheinberger Károly: „Abbázia” kávé-tulajdonát képező, „Abbázia” házat átvettem és saját kezelésemben tovább vezetem. Ujvidék érdemes közönsége ismeri eddigi tisztességes tevékenységemet és ezért remélem, hogy tovább is kitüntet b. bizalmával. A kávéház mellett *sörccsarnokot* a kapu alatt *éffermet* rendezek be, hol a nap bármely szakában kitűnő ételek- és italokkal szolgálhatok. Pontos és tisztességes kiszolgálásról gondoskodom. Szerémi bor!

Az „Abbázia” helyiségeit teljesen ujonnan berendeztem és átalakítottam, míg az előcsarnokot kellemes nyári tartózkodási helyévé változtattam át. Számos látogatást kér teljes tisztelettel

KOPOLOVITS JÓZSEF.

2-2

Értesítés!

Dr. Rózsa Miksa ügyvédi irodáját
II. Rákóczi Ferenc-ut 28. szám alá
helyezte át. 4-6

Fogorvosi és fogtechnikai

műterem.

Dr. Deák Imre és Gyártás M.

UJVIDÉK,
Ferenc József-tér 1.
I. emelet, 1. lépcső
(Krón-féle nagyáruház)

Rendelés:
d. e. 8-tól d. u. 6-ig.

TELEFONSZÁM 112.

Vidékiek soron kívül!

Tanuló felvétetik

2-23

Csinos HAJTÓKOSCI

tetővel és leszedhető üléssel,
valamint teljes lófelszerelés-
sel eladó. — Bővebbet:
Zrinyi Ilona-utca 9. sz. alatt. 52—

Hirdetmény.

Alulírott dr. Várnay Ernő ujvidéki királyi közjegyző ezennel közhírré teszem, hogy a néhai Khun Jánosné szül. Lafleur Johanna volt ujvidéki lakos hagyatékához tartozó egyhold szőlőtelep és az ujvidéki 752. sz. betétben A. + I. sor, 1344 helyrajzi szám alatt felvett II. Rákóczi Ferenc-ut 100. összeírási számú ház és beltelek az örökösök kívánságára zárt ajánlati tárgyaláson el fog adatni.

FELTÉTELEK:

A zárt ajánlatok f. évi augusztus hó 18-ig nyújtandók be alulírott kir. közjegyző irodában (Ujvidék, Zrinyi Ilona-utca 1. sz.) Az ajánlatok felbontása ugyanitt f. évi augusztus hó 24-én fog nyilvánosan eszközöltetni, amikor is az örökösök a legmagasabb ajánlatot tétővel a szerződést azonnal megkötik. A szőlőtelepra vonatkozó ajánlatához 400 korona, a ház és beltelekre vonatkozó ajánlatához pedig 3000 korona készpénz csatolandó bánatpénzül. A szőlőtelep 1000 koronán alul, a ház és beltelek pedig 30000 koronán alul nem fog eladatni. Ugy a szőlőtelep, mint a ház és beltelek vevője azonnal birtokba léphet, azonban a szőlőtelepen a folyó évben természetesen konyhai vetemények fele része a telep eddigi megmunkálójának jár ki. A házat terhelő jelzálogos tartozásokat vevő vagy kifizetheti, vagy átvállalhatja, előző esetben a törlési költségeket az eladók viselik, a terhek átvállalása esetén vevő köteles a tárgyban a jelzálogos hitelezőkkel tárgyalni és megállapodni. A szerződések költségeit és illetékét vevők fizetik.

Ujvidék, 1913. évi július 29-én.

Dr. Várnay Ernő,
kir. közjegyző.

2-3

5117. sz. tkvi 1913.

Árverési hirdetmény.

Dr. Gál Ödön ujvidéki lakos végrehajtónak Kacsor József temerini lakos végrehajtást szennedő elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 220 kor. tőkekövetelés, ennek 1612. évi október hó 10 napjától járó 5% kamatai 22 kor. már megállapított, valamint jelenlegi 23 kor. 30 f és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és a 146 §-a értelmében az ujvidéki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság területén levő a temerini 151. sz. betétben A. I. 1-3 sorsz. 815. 816. 817. hrsz. a. foglalt 233. ó. i. sz. ház és szántóból Kacsor Józsefet illető 1/5-öd része C. I. sorsz. a. Özv. Kacsor Mihályné szül. Hevics Róza javára bekoblezett özvegyi haszonélvezeti jog ségében hagyása melett 2381 kor.-ban ezennel megállapított kikiáltási árbanrendeltek.

Ezen árverés megtartására határidőül 1913. évi szeptember hó 3. napjának d. u. 3 órája Temerini községhezához tüzetik ki.

Árverési feltételek:

1. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ alul eladatni nem fognak.

2. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésnek 10%-át, vagyis 238 K 10 f készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujvidék, 1913. június hó 16.

Polgár Mihály s. k.,
kir. tszéki bíró

Xulcsár Ferenc s. k.,
kir. tkönyvvezető

